

Pozor: Halloween je ezoterizmus

Vážení čitatelia,

dostáva sa vám do rúk ďalšie číslo nášho farského týždenníka Vištucké listy. Mesiac október – mesiac posvätného ruženca sa chýli ku koncu, ale v tomto mesiaci sa 11. októbra 2012 udiala nemenej významná udalosť Kristovej Cirkvi. Pápež Benedikt XVI. vyhlásil Rok viery. Cieľom Roka viery je, aby sa aj v tejto našej dobe, keď ľudstvo prežíva hlboké zmeny, vyzval Boží ľud, „aby sa v tomto čase duchovnej milosti, ktorý nám Pán dáva, spojili s Petrovým nástupcom a spoločne si pripomenuli drahocenný dar viery“. Tak budú mať všetci veriaci príležitosť „vyznať vieru v zmŕtvychvstalého Pána v našich katedrálach a v kostoloch celého sveta, v našich domovoch a v kruhu našich rodín, aby každý pocítil silnú potrebu lepšie spoznať a budúcim generáciám ďalej odovzdať nemeniteľnú vieru. Náboženské spoločenstvá, ako sú farnosti a rôzne staré i nové cirkevné skupiny, si budú môcť nájsť počas tohto roku spôsoby, ako sa verejne prihlásiť k Vyznaniu viery“. Okrem toho sú všetci veriaci povolaní – jednotlivci i spoločne – otvorene svedčiť o vlastnej viere pred druhými v ich osobitných podmienkach každodenného života, lebo „spoločenská povaha ľudskej prirodzenosti si vyžaduje, aby človek prejavil vnútorné náboženské úkony aj navonok, aby tak bol v náboženskej oblasti spojený s inými ľuďmi a vyznával svoje náboženstvo spoločne s ostatnými“. Ale zdá sa, že táto realita už prebiehajúceho Roku viery v našej farnosti bola akosi zobraňaná na vedomie, ale v skutočnosti sa to mnohých pre značný nezáujem akoby ani netýkalo. Zobrali sme to na vedomie, a tým to pre nás všetko skončilo. Vynikajúcou príležitosťou v tomto Roku viery bola aj tá skúsenosť, že práve v tomto prebiehajúcom Roku viery nám výročná farská poklona pripadla na nedeľu 21. októbra 2012, čím sme mali ešte viac príležitosti sa sceliť a pred Najsvätejšou Sviatosťou Oltárnou si vyprosiť tak cenné a prepotrebné milosti a požehnanie od samého Pána Ježiša Krista do nášho ľudského života, a tak nebojácne sa hlásiť k viere, a tým aj otvorene a pínohodnotne vyznať svoju vieru i pred ostatnými - navonok. Pri tejto príležitosti by som sa chcel poďakovať deťom, ktoré sa zapísali do zoznamu Eucharistickej stráže, ale najmä za to, že skutočne to, čo si zaumienili vykonať pre svoj duchovný rast, aj uskutočnili, a zotrvali sústredene pred Pánom Ježišom, prítomným v Eucharistii. Ale na druhej strane ma zarmucuje, že sa už niekoľko rokov na našej Základnej škole pod vedením niektorých pedagógov každoročne organizuje oslava Halloweenu. Na prvý pohľad by sa zdalo, že vlastne tu o nič nejde. Ale ak sme si vedomí toho, že slová, ktoré vyhlasujeme, gestá, ktoré robíme, pohľady, ktoré „hádzeme“, že to nie sú len neutrálne slová, ale znamenajú istú duchovnú realitu, tak si dávajme aj pozor aké je pozadie a pôvod toho, čo hovoríme a čo konáme. Zbadajme sa a neprilipnime k ezoterickému svetu skrze masové rituály, ktoré sú najmä v tomto dušičkovom období tak intenzívne ponúkané. Ak máte deti, dávajte pozor na to, aby si neprivykli, alebo ešte horšie, nenaučili sa na okultizmus. Isté úkony a veršovačky, ktoré sa deti musia naučiť, sú vzývanie ducha smrti. Kresťania nenechajme sa vyviesť z pravdy zdanlivými tradíciami a spôsobmi, ale držme sa víťazstva, ktoré premohlo svet, držme sa radšej našej viery (porov. 1 Jn 5,4). Nezabudnime, že otravné následky ezoterickej náuky nie sú okamžité, bezprostredné, ale prejavia sa s odstupom rokov na duchovnej úrovni: hriech, morálna otupenosť - oslabenie rozlišovania medzi dobrom a zlom, duchovná slepota – značné oslabenie rozlišovania medzi pravdou a klamstvom, výrazný nedostatok lásky, vnútorná nesloboda - nadmerné zábrany pri konaní dobra, vnútorné tlaky a nepríjemnosti pri prijímaní sviatostí,

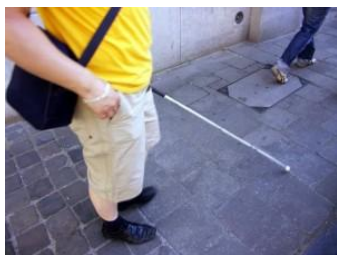
neodôvodniteľný strach a nepokoj z náboženských úkonov a prítomnosti náboženských predmetov (napr. aj z počúvania kresťanských, najmä oslavných piesní), oslabenie života viery - strácanie zmyslu pre Božie veci, vzdialenie sa od sviatostného a modlitbového života, strata alebo výrazné oslabenie osobného vzťahu k Bohu. V ojedinelých prípadoch môže dôjsť až k posadnutiu človeka zlým duchom. Na psychickej úrovni: nutkavé myšlienky rozličného druhu proti vlastnej vôli, najmä nenávisti, pomstychtivosti, upodopzrievania, neprimerane silné sexuálne predstavy a túžby, alebo nutkanie vykonať niečo zlé, nekontrolovateľné návaly negatívnych pocitov - nadmerný a neodôvodniteľný smútok, strach, nepokoj, úzkosť, vnútorný chaos, pocit prenasledovania, sledovania alebo ovládania inou osobou, v niektorých prípadoch až psychické zrútenie sa osobnosti, vnútorné tlaky spáchať samovraždu, vnútorná rozorvanosť až schizofrénia (rozdvajenie osobnosti), vnímanie hlasov a obrazových vízií (aj ufónov), spontánna reč v nezrozumiteľnom jazyku, ťažké až hrôzostrašné sny. Na telesnej alebo somatickej úrovni: Zhoršenie starých alebo vznik nových zdravotných komplikácií a ochorení, ktoré nereagujú na medicínsku liečbu: nespavosť, nechut' až odpor k jedlu, extrémne dlhé a silné záchvaty plaču u detí, migrény, bolesti a nevoľnosť v oblasti žalúdka, puchnutie tela, vyrážky, ekzémy, zčernanie istých častí tela, napr. jazyka, telesné problémy pri prijímaní sviatostí, modlitbe a iných úkonoch viery – ustrnutie tela alebo reči, chvenie, nadmerné potenie alebo zvýšená teplota, nevoľnosť, nutkanie na zvracanie, búšenie srdca, v istých prípadoch až kŕče a iné choroby, pri ktorých lekári záhadne nemôžu objaviť príčiny. Na spoločenskej úrovni: Ide skôr o druhotné komplikácie následkom troch predošlých. Patrí tu najmä rozpad rodín, narušenie medziľudských vzťahov, ďalej nižšia výkonnosť v zamestnaní alebo aj trestná činnosť, späť predovšetkým s čiernou mágiou. (Viď úvodník VL č. 38 zo 16. septembra 2012). Písmo svedčí jasne: Hovorím vám ako rozumným. Posúďte sami, čo hovorím: Nie je kalich dobrorečenia, ktorému dobrorečíme, účasťou na Kristovej krvi? A chlieb, ktorý lámeme, nie je účasťou na Kristovom tele? Keďže je jeden chlieb, my mnohí sme jedno telo, lebo všetci máme podiel na jednom chlebe. Pozrite na Izrael podľa tela: nemajú azda tí, čo jedia obety, účasť na oltári? Čo tým chcem povedať? Že mäso obetované modlám je niečo? Alebo že modla je niečo? Ale to, čo obetujú, obetujú zlým duchom, nie Bohu. A ja nechcem, aby ste boli spoločníkmi zlých duchov. Nemôžete piť Pánov kalich aj kalich zlých duchov; nemôžete mať podiel na Pánovom stole aj na stole zlých duchov. Alebo chceme dráždiť Pána? Sme azda silnejší ako on? „Slobodno všetko.“ Ale nie všetko osoží. „Slobodno všetko.“ Ale nie všetko buduje (1 Kor 10, 15 – 23). Pri všetkej úcte mi dovoľte, aby som stroho poznamenal: „Kto v nedeľu kľací pred Kristom, prítomným v Eucharistii, ten predsa nemôže v piatok prísť a sláviť ezoterický sviatok HALLOWEEN = Vzývať ducha smrti (diabla). Diabla preto, lebo okrem neho žiaden duch smrti neexistuje a Všemohúceho Boha sa to netýka. A to platí pre všetkých! O to je to smutnejšie, že sa na túto tak propagovanú a „obľúbenú“ aktivitu našich učiteľov a žiakov zneužíva školstvo, ktoré má byť pre mladých, ako budúcu generáciu garantom slušnosti, múdrosti, a tiež duchovných, nielen ľudských vlastností.

Žehná Vás Váš duchovný otec
Alfonz Vladimír Sabo, farár

Využitý potenciál zmyslov

Medzi nami žijú ľudia, o ktorých hovoríme, že sú hendikepovaní. Niektoré zmysly nemajú rozvinuté vôbec alebo iba čiastočne. Napriek tomu majú iné danosti, nad ktorými žasneme. Boh to tak zariadil, že niektorým „ubral“ alebo inde zasa „pridal“ nadmieru. Kto má slabý zrak, ešte neznamená, že zle počuje, práve naopak! Môže mať tak rozvinutý sluch, že mu niekedy nahrádza absenciu zraku. Jednoducho povedané, ľudia s postihnutím sú schopní heroických výkonov.

Bartimej bol slepý. Všetci ho tak poznali. Nemal iné východisko, než žobral. Mal šťastie, lebo sa stretol s Ježišom. Zrak mu neslúžil, pomohol si inými zmyslami. On „počul“, že ide okolo Ježiša z Nazareta, preto „kričal“. Sluch, hlas a reč mal v poriadku. Nepotreboval zrak, aby sa s Ježišom stretol. Využil to, čo mal. Sústredil sa na tie kvality, ktoré dostal normálne, ba možno až nadmieru. Všetku svoju energiu sústredil do schopností, ktoré boli evidentné. Vyťažil z nich maximum. Pred Ježišovým zázrakom uzdravenia sa odohral ešte jeden. Postihnutý, hendikepovaný človek našiel Boha! Iní, zdraví, to vždy nedokážu! Bartimej áno. Čo máme viac obdivovať? Výnimočné stretnutie s Pánom, ktorý je darcom života? Jeho postoj je o to obdivuhodnejší, že mnohí zo zástupu ho chceli zahriaknuť a umlčať. Sme citliví na to, ak nám niečo chýba. Hľadáme alibi, hľadáme výhovorky. Chceme, aby nás iní poľutovali. Dobré nám to padne. A najmä: môžeme ospravedlniť prípadné neúspechy a chyby. Bartimej nám však zanechal odkaz: menej horekovania, menej nárekov, menej samoľútsosti. Viac sústredenia na to, čo máme k dispozícii. Poznajme seba, nájdime v sebe niečo, čo môžeme ponúknuť službe evanjelia! Neporovnávajme sa s nikým, nepestujme si komplex menejcennosti! Čo keď nás Boh obdaril iným spôsobom? Nepodceňujme sa, ale hľadajme potenciál, ktorý je istý a na ktorom môžeme postaviť väčšie veci. A napokon, čo je v živote viac, ako poznať Boha? Tento zmysel dal Boh všetkým, hoci sám človek sa má o to pričiniť. Boh skúma, či svoje zmysly dokážeme skoordinať tak, aby sme objavili absolútne hodnoty, ktoré môže ponúknuť jedine Boh. Plnosť fyzického zdravia ešte nemôže zaručiť objavenie Pána vesmíru. Paradoxne, nekompletnosť fyzických darov a iných daností môže byť pohnútkou na získanie trvalého dedičstva v nebi.

ŠTEFAN VITKO

Oznamy

• Spovedať pred dušičkami a pred prvým piatkom budeme v pondelok, utorok a stredu hodinu pred svätou omšou. Vo štvrtok a v piatok z dôvodu nedostatku času už nespovedáme.

• Úplné odpustky pre duše v očistci.

Termín:

- Od poludnia 1. novembra do 8. novembra vrátane

Podmienky:

- Nábožná návšteva cintorína spojená s modlitbou za zosnulých

- Svätá spoveď a sväté prijímanie podľa možnosti každý odpustkový deň

- Modlitba na úmysel Svätého Otca (Otče náš, Zdravas Mária a Sláva Otcu ...)

- V tomto období vylúčiť akúkoľvek pripútanosť k hriechu, aj k všednému

• Pri návšteve cintorína a hrobov príbuzných nezabúdajme aj na hroby našich duchovných otcov - kňazov, ktorí si miesto

svojho posledného odpočinku vyvolili medzi svojimi farníkmi alebo rodákmi. Nezabudnime sa zastaviť pri ich hrobch a pomodliť sa za spásu ich duše a zapáliť im sviečku.

V temnotách viery

Pannu Máriu považujeme za našu matku vo viere rovnako ako Abraháma nazývame otcom viery (Porov. Rim 4, 12). Rovnako ako Abrahám, aj ona musela veriť a dúfať „proti všetkej nádeji“. Jej vyznaním „Nech sa mi stane!“ sa mohlo v nej a skrze ňu začať naplňať tajomstvo našej spásy. Vyjadriť ním úplnú oddanosť Bohu a jeho zámerom s jej životom – akoby podpísala prázdny šek!

Tento životný postoj jej už ostal, aj keď „anjel odišiel“ a zmizli akékoľvek znamenia Božej prítomnosti. Ba dokonca nastali aj situácie, ktoré vyzerali, akoby sa Bohu vymkli z rúk: sklamanie Jozefa, ktoré nemohla vysvetliť, prenasledovanie zo strany Herodesa a následná nútená emigrácia; strata dvanásťročného Ježiša; a samozrejme prenasledovanie Ježiša zo strany vodcov židovstva a nakoniec jeho ukrižovanie. A to vymenúvame len situácie, ktoré nám zanechalo Písmo - som si istý, že ich bolo oveľa viac! Preto je nám Mária taká blízka, zvlášť v období nezrozumiteľných životných skúšok.

Vojtěch Kodet O.Carm. Ph.D. „Učenie“

Sväté omše v 30. týždni cezročného obdobia (B)

29.X. pondelok «Missa tridentina»

16.00 Sviatosť zmierenia

17.00 Za obrátenie hriešnikov

30.X. utorok

16.00 Sviatosť zmierania

17.00 Za Ľ Dagmar Križanovú a rodičov

31.X. streda **svätá omša zo slávnosti Všetkých svätých**

16.00 Sviatosť zmierenia

17.00 Za Ľ z rodiny Lukovičových

1.XI. štvrtok - **Všetkých svätých – slávnosť- prikázaný sviatok**

08.00 Za Ľ vdp. Mons. Alexeja Izakoviča

Lektori: Radakovičová J., Pešková E.

10.00 Za farníkov

Lektori: Bublavá M., Bublavý M.

16.00 Dušičková pobožnosť + posvätenie náhrobných krížov a kameňov

2.XI. piatok **Spomienka na všetkých verných zosnulých**

Prvý piatok

08.00 Za všetkých verných zosnulých

15.00 Ruženec Božieho milosrdenstva

15.30 Na úmysel Svätého Otca

17.00 Za Ľ Stanislava a Ludmilu Novosedlíkových
– pobožnosť za duše v očistci

3.XI. sobota

08.00 Za Ľ Michala Jarábka – 30. Deň

08.30 Fatimský posvätný ruženec

Upratovanie kostola č.d. 325 – 352

4.XI. 31.nedeľa v cezročnom období (B) – Prvá nedeľa

08.00 Za + Františka a Bernardínu Lančaričových

Lektori: Blahová M., Jurčovičová M.

10.00 Za farníkov

Lektori: Kuric M., Polakovič P.

14.00 Posvätný ruženec, litánie a výmena ružencových tajomstiev

Liturgický kalendár

29.X. pondelok	sv. Felicián, mučeník
30.X. utorok	sv. Marcel, vojak
31.X. streda	sv. Wolfgang, biskup, sv. Alfonz Rodriguez, reholník
1.XI. štvrtok	Všetkých svätých – prikázaný sviatok
2.XI. piatok	Spomienka na všetkých verných zosnulých
3.XI. sobota	sv. Martin Porres, reholník

Slovo na dnes

Prijat' seba samého

Človek, ktorý seba neberie takého, aký je, je pre druhých neznesiteľný.
Julien Green

Zaobchádzanie so sebou vo veľkej miere ovplyvňuje zaobchádzanie s druhými. Kto seba neprijme, ťažko mu padne prijať druhých. Kto sám seba neznáša, nemôže zničiť ani druhých. Kto sa neprijme, nemôže sa „mať“ a kto sa „nemá“, nemôže sa ani odovzdať.

Psychoterapia to tiež potvrdzuje. Jeden z najvýznamnejších psychoterapeutov nášho storočia, Švajčiar C. G. Jung objavil príčinu väčšiny neuróz v tom, že človek „neprijme“ seba samého.

Francúzsky spisovateľ Julie Green hovorí, že keď neprijmeme samých seba, „staneme sa popudliví, precitlivení, podráždení a na blížnom objavujeme presne tie chyby, s ktorými bojujeme aj my. Vedieť sám sebe odpustiť vlastné slabosti, náklonnosti, to ustavičné potkýnanie sa a tisíce drobných priemerností a nedokonalostí, je veru veľmi dôležité“.

Keď si však človek prizná, že sám nie je vykresaný z toho najušľachtilejšieho dreva, keď sa s tým skromne zmieri a nie je zničený zo svojich nedostatkov, bude sa vedieť zmieriť aj so slabosťami a hranicami druhých a bude spokojný, keď v druhom nájde striebro, pretože zlato v ňom ani nehľadal. Sklamať nás môžu iba očakávania, nie ľudia.

To, čo nachádzame v sebe i druhých, nám je dané. Našou úlohou však je urobiť z toho to najlepšie, čo sa dá. Je to stará pravda, ale vždy na ňu zabúdame!

Ach, ten druhý!

„Deti, milujte sa navzájom! A keď sa vám to nedarí, aspoň sa uznávajte!“
Johann Wolfgang Goethe

Tí dvaja malí bratčekovia sa zase bijú! Keď to otec staršiemu vyčítal, ten sa durdil: „Peter bol drzý!“

Večer sa s ním otec modlil večernú modlitbičku. Keď skončili, chlapec sa modlil ticho ďalej. Na otázku, čo ešte povedal Pánu Bohu, odvetil: „Prosil som ho, aby sa Peter polepšil.“

V tejto príhode opísal Oscar Wilde svojho syna. Tým však vystihol skutočnosť, ktorá sa vôbec nedotýka iba detí.

Kto sa potrebuje zmeniť, polepšiť? Vždy ten druhý. Kto je neverný? Kto nemá pochopenie? Vždy ten druhý!

Keď ide o sklamanie a nepravosť, používame v reči trpný rod: človek sa nesklame, ale je sklamaný, neopúšťa sa, ale je opustený, nerozumie zle, ale je nepochopený, nezradí iného, ale je zradený, nevyužíva, ale je využívaný.

Nájde sa taký šofér, ktorý by priznal, že sám jazdí zle, bezohľadne, nesprávne? Človek dnes radšej prizná, že v pohostinstve ukradol popolník, ako to, že je priemerný šofér, začiatočník, sviatočný vodič. „Hlúpy“ je vždy ten druhý. S vlastným šoférskeým umením je každý spokojný. A väčšinou rovnako aj s vlastným životným umením...

Platia tu slová z evanjelia podľa Matúša: „Prečo vidíš

smietku v oku svojho brata, a vo vlastnom oku brvno nezbadáš?“

„Iných nemáme!“

*Začiatok múdrosti je:
Zadováž si múdrosť a celým svojím imaním si zadovážuj rozumnosť.*
Prís 4,7

Keď sa Kari Theodor barón z Guttenbergu, šľachtic telom i dušou, zase raz poburoval nad nevychovanými spôsobmi politikov z povolania, starý Adenauer mu dal dobre mienenú radu: „Pán barón, dajte si povedať od starého muža: berte ľudí takých, akí sú, iných nemáme.“

A skutočne - aj ten, kto nesúhlasil s Adenauerovým politickým programom, jedno musel starému pánovi uznať: vedel zaobchádzať s ľuďmi.

Kto život, (čo raz a navždy znamená ľudí), kto teda ľudí neberie takých, akí sú, ale akých si želá, po akých túži, o akých sníva, ten bude ustavične narážať na tvrdú skutočnosť. Bude robiť presne to, čomu sa chcel s istotou vyhnúť: pomôže svojmu protivníkovi k víťazstvu. Lebo robí presne to, čo ten chcel dosiahnuť, totiž nechá v sebe zosilnieť stravujúci hnev, ochromujúcu neistotu, hľadajúcu zlosť.

Pochopiť to však ešte neznamená riadiť sa podľa toho. Uznanie sa deje v rozumovej rovine, hnev sa realizuje v citovej rovine. Medzi týmito dvoma poschodiami sú ešte všelijaké vrstvy.

Rozumnosť človeka sa hodnotí podľa toho, nakoľko priamo a rýchlo vie ísť po schodoch od citu k rozumu alebo naopak. Múdry by bol ten, ktorý dokáže medzi obidvomi poschodiami používať rýchlo fungujúci výťah. Pravdaže sa možno zlostiť aj od rána do večera – ale to nemusí byť.

Max Rössler „Objav radost“

Kto verí v Syna, má večný život (Jn 3, 31 - 36)

Narodiť sa znova v Duchu a pravde je vnútorný proces i paradox, ktorý musí pokračovať bez prestania. Musí sa uskutočňovať vždy znova a znova.

Ježiš nádherne spája vertikálu a horizontálu ľudského života. Kto chce vojsť do nebeského kráľovstva, musí sa narodiť zdola - z vody, ale aj zhora - z Ducha Svätého. Ježiš neustále ponúka dar, ktorý je zhora. Vstupuje do môjho vnútra, do tohto sveta, v ktorom ma celého pretvorí. A ľudské oko túto premenu nemusí vôbec postrehnúť.

Boží život v človeku nie je len otázkou bytia, ale aj problémom stávania sa pôsobením moci, ktorá nie je z človeka, ale iba z Boha. To, že sa človek raz narodí do tohto sveta, nestačí. Človek sa musí stávať človekom vo svojej viere.

Ježiš naozaj priniesol odpoveď na niečo, o čom nerozmýšľal len Nikodém. Ukázal, ako sa tvorí Božie kráľovstvo. Že svet možno zmeniť, a aj ho zmeniť, bez nenávisti a bez zbraní. A neustúpil ani pri najväčšej ľudskej nenávisti. Ježiš zjavuje Boha a Boh sa zjavuje v ňom. V tom spočíva „paradox“ Veľkej noci, ktorý nás pozýva k prelomu svojho vnútra do nového bytia. Nové bytie, ktoré je v Kristovi. A to znamená smerovať hore, nasledovať ho vo svojej viere.

Len v Kristovi môžeme žiť to, o čo vlastne v živote ide: milovať blížnych, s dôverou prijímať smrť a zachovať si neotrásiteľnú nádej.

Luboš Onderčín „V hĺbinách slova“

Tri fajky... tabaku

Africké príslovie hovorí: „Ak si sa na niekoho nahneval a máš chuť vraziť mu nôž do brucha, počkaj trochu. Vezmi si fajku, naplň ju tabakom a pomaly, opretý o svoju chatrč, ju vyfajči. Pozoruj modrú oblohu a oblaky, ktoré po nej plávajú. Pozoruj lietajúce vtáky a obláčky dymu z tvojej fajky... Zaručujem ti, že keď dofajčíš fajku, zmeníš názor a povieš si: ‚Prečo by som ho mal zabiť, necítim sa na to. No keď ho stretnem, určite ho poriadne zmlátim.‘ Priateľ, počkaj ešte trochu: pomaly si vyfajči ďalšiu fajku tabaku a poriadne si vychutnaj jeho vôňu. Zaručujem ti, že si nakoniec povieš: ‚Načo by som ho bil, ale aspoň mu poriadne vynadám, lebo ma nespravodlivo urazil.‘ Priateľ môj, počkaj ešte trochu: vyfajči si tretiu fajku tabaku, a nakoniec si určite povieš: ‚Zájdem k nemu domov a všetko mu odpustím. Veď aj ja ho niekedy nahnevám.‘“

Na tomto svete sa musíme mať radi a vzájomne si pomáhať, lebo sme jeden na druhého odkázaní.

Albino Luciani – Ján Pavol I. „Veľké pravdy v malých príbehoch“

Rok nad evanjeliom

Lámal chleby a dával

Ľutujete, že ste nevideli zázrak rozmnoženia chlebov a že ste nemali účasť na jeho dobrodení? Neľutujte! Aj vy máte účasť na zázraku rozmnoženia. Máte na stole chlieb? Viete, ako sa k vám dostal? Cez zázračnú Božiu dobrotivosť! Pred pár mesiacmi zasiali na poli zrna. V žatve zožali zrna mnohonásobne viac. Váš chlieb je z neho. Je to zázrak a dar Boží!

Ľudia nevymysleli ani zrno, ani jeho vzrast. Ono tu bolo prv než ľudia. Zrno je Boží dar človekovi. Vzniká pôsobením slnka, dažďa a živín v pôde. To vôbec nie je samozrejmé. My sami nevieme utvoriť zrno. Myslíte na to, keď siahate po chlebe, aby ste sa nasýtili?

Boh vás sýti chlebom. Váš chlieb je síce aj výsledok práce ľudských rúk, ale predovšetkým je to výsledok Božej činnosti a Božieho požehnania. Chlieb je dar pre človeka - či už veriaceho, alebo neveriaceho. Preto zaň treba ďakovať. Aj namiesto tých, ktorí nikdy zaň neďakovali a odmietajú zaň ďakovať i dnes. Ďakujeme za to, že i my sme svedkami zázraku rozmnoženia chleba - i keď nám tento zázrak už takmer zovšednel.

Po nasýtení chlebmi

Chceli Ježiša urobiť kráľom... Aký omyl! To Ježiš vôbec nechcel. Aj dobrodenia môžu pomýliť slabých ľudí. Ježišove dobrodenia dali podnet na napätie, studenú vojnu, ktorá vyústila do vraždy na Kalvárii.

Ježiš urobil zázrak, ale ľudia ho nepochopili. Chceli také rozmnožovanie natrvalo - aby nebolo treba orať, siať, žať a piecť chlieb. Aké nedorozumenie! Chceli Ježiša za vláďara, ktorý zabezpečí hojnosť. Ježiš to odmietol. Stratil masy. Jeho učeníci sa rozštiepili. Mnohí odišli, vrátili sa domov a viac s ním nechodili. Apoštoli zostali tiež oslabení, veď práve tu sa hovorí o Judášovi, ktorý ho neskôr zradí.

Ježiš stratil masy. Dav očakával divy, a najmä blahobyť. Bol oslnený Ježišovým zázrakom s chlebmi. Hovoril si: To je

muž, čo vie zabezpečiť sociálnu spravodlivosť! Urobme ho kráľom! Lenže to je práve to, čo chcel predtým aj satan: Premeň kamene na chleby, a uvidíš, ako ľudia pôjdu za tebou!

Ježiš nechcel vládu založenú na ekonomickej hojnosti. Jeho kráľovstvo zapustí hlbšie korene. Šťastný život nemá byť predovšetkým materiálne zaistenejší. Musí sa opierať o dobré srdce a čisté svedomie, nie o hojnosť jedla. Blahobyť sa musí opierať o Boha a čistú lásku medzi ľuďmi. Ľudia budú šťastní v prvom rade preto, lebo budú dobrí, lebo sa budú mať radi v Bohu. Potom budú žičliví, pracovití a spravodliví. Potom budú mať aj hojnosť. Ľudí treba najprv zachraňovať od egoizmu, od hriechu. Treba ich privádzať k Bohu.

Dav nemal pre to zmysel. Chcel chlieb a hry - jedlo a zázraky. A to je málo. Pre takéto ciele Ježiš neprišiel. Preto nastalo odcudzenie. Od tejto chvíle Ježiš už nezíska davy. Po čase budú volať: „Ukrižuj ho!“

Ja som živý chlieb

Ježiš rozmnožil chleby a vzbudil tým u ľudí nadšenie. Potom však vyhlásil, že on je chlieb života. Vieme si predstaviť, že by dnes nejaký vodca alebo minister vyhlásil na ľudovom zhromaždení, že je chlebom života? Čo by urobili ľudia?

Ježišove slová sa zdajú nepochopiteľné. Ak nepoznáme súvis, tradíciu a prostredie, nerozumieme im. Židia mali na to viac predpokladov, a predsa Ježišove slová zapôsobili na poslucháčov ako čosi neslýchané.

Ježiš začal spokojne: Viem, prečo chodíte za mnou. Dal som vám chlieb. Keď ste najedení, zabúdate na svoje veľké poslanie. Vy, Židia, máte pozorovať a rozoznávať znamenia. Túto úlohu vám zveril Boh, aby ste raz rozpoznali Mesiáša. On sám vám naznačil, aké znamenia budú sprevádzať jeho príchod. Máte to zaznačené vo svojich svätých knihách, hovorili vám o tom vaši proroci. Upozornil som vás, že Písmo sa splnía mojim príchodom. Urobil som pred vami nejeden zázrak. Naposledy som vám rozmnožil chleby. Vy ste si z toho zapamätali len to najjednoduchšie - že ste sa najedli a že by ste mali radi denne takéto zázraky. Rozhodli ste sa mať vo mne vodcu národa, ktorý by vám bez vašej námahy dával chlieb. Keď som vám však povedal, že rozmnoženie bolo znamením, že bolo znamením iného chleba, ochladli ste a začali ste šomrať. Čo s vami? Veď mne nejde len o chlieb pre žalúdok! Mne ide o pokrm pre dušu! Tu ide o tajomstvo vekov. Naplňa sa v mojom príchode.

Ježiš potom sústreďuje pozornosť poslucháčov na seba a na svoje poslanie. On sám je kľúč ich dejín a života. Obdivujú Mojžiša pre jeho zázraky? Tu je niekto väčší! Ježiš im dal nielen pozemský chlieb. On im dá chlieb z neba! On sám bude pre nich týmto chlebom. Mojžiš dal otcovi chlieb, ale oni pomreli. Ježiš im dá chlieb, z ktorého budú žiť naveky. Už jeho slovo má takúto silu - zachraňovať pre život navždy. Jeho slovo je slovo Božie, je chlieb, z ktorého sa dá duchovne žiť.

Ale Ježiš má ešte iný chlieb - a tým je on sám. Z neho samého bude svet odtiaľ žiť ako z chleba. „Veru, veru, hovorím vám: Nie Mojžiš vám dal chlieb z neba, ale môj Otec vám dáva pravý chlieb z neba. Lebo Boží chlieb je ten, čo zostúpil z neba a dáva svetú život.“ Keď jeho slová nechápali, povedal: „Ja som chlieb života.“

Ján Chryzostom kardinál Korec

www.fara.sk/vistuk

www.vistuckespektrum.sk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku